

"Önce Toplumsal
Menfaatler"

Prof. Dr. Aziz Akgül
Diyarbakır Milletvekili

2/734

19933-50524

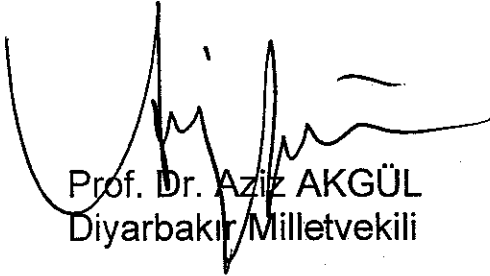
14 Mart 2006

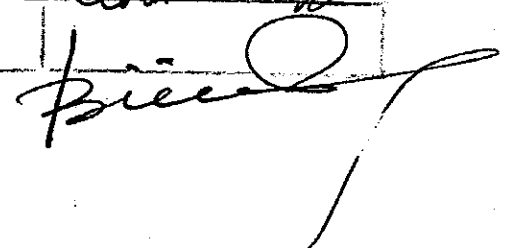
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

"Vatandaşlık Geliri Verilmesi Hakkında Kanun Teklifi" gerekçesi ile birlikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla,

Prof. Dr. Aziz AKGÜL
Diyarbakır Milletvekili

T.D.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tekl. Kom.	-Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
İnce. Kom.	-Plan ve Bütçe
Tarih	27.3.2006 2/734
Yazı	15/15
Başkan	

GENEL GEREKÇE

Vatandaşlık Geliri uygulanmasının temel amacı, sosyal adaleti sağlayarak, gelir dağılımındaki adaletsizliği azaltmaktır.

Vatandaşlık Geliri alacak vatandaşlarımızın bir gelir sahibi olmasının engellenmesi beklenemez. Ancak, uygulama başlangıçta, her türlü yıllık gelirleri toplamının aylık ortalaması (1550) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın bir katından daha az olup, Türkiye İş Kurumuna müracaatta bulundukları halde en az bir yıldan beri herhangi bir işe yerleştirilememiş olanlardan; Türkiye'de ikamet eden ve Türk vatandaşı olanlar ile bunların ailelerini kapsar.

Sahip oldukları yetersiz gelir ve mal varlığı sonucu, bazı kişiler toplumda marjinalleşip, diğer bireylerin yer aldığı topluluklara katılmaktan dışlanırlar. Bu bakımdan, yoksulluğun belirtilerini tedavi ederken, sebeplerini ihmal etmememiz gerekir.

Diğer taraftan; Bakanlar Kurulu ve TBMM Dışişleri Komisyonu tarafından kabul edilerek, TBMM gündeminde olan (Gözden Geçirilmiş) Avrupa Sosyal Şartının 30'ncu maddesinde "Herkes, yoksulluğa ve toplumsal dışlanmaya karşı korunma hakkına sahiptir" ifadesine yer verilerek, yoksul vatandaşlarımızın gelir elde etmelerini sağlayacak tedbirlerin alınmasının gerekliliği de vurgulanmaktadır.

"Doğru iktisat politikaları uygulandığı takdirde, ekonomik büyüme gerçekleşir, büyüme istihdam artışlarına, istihdam artışları da yoksulluğun ortadan kalkmasına yol açar" şeklindeki düşünce tarzı, yoksulluğun sadece makro ekonomik değişkenlerin doğru manipülasyonu ile ortadan kaldırılabilecek bir sorun olarak görüldüğünü yansıttığı ölçüde, teorik olarak da ampirik olarak da temelsizdir.

Aslında, 1998 yılında İktisat dalında Nobel ödülü alan Amartya Sen'in ödülü almasına yol açan en önemli katkısının, bu inancın neden temelsiz olduğunu göstermeye yönelik olduğu belirtilebilir.

Başka bir ifadeyle, Sen'e göre yoksulluğu kontrol altında tutan husus, büyümeden çok, insanların karar alıcılara seslerini duyurabilmelerini sağlayan siyasi haklar dahil, en geniş tanımıyla vatandaşlık haklarıdır. İkincisi, Sen, yoksulluğun; yoksulların niteliğiyle,

dolayısıyla onların herkese sunulan imkanları herkes gibi değerlendirememeleriyle de ilgili bir husus olduğunu gösteriyor.

Yoksulluğu önlemeyi amaçlayan politikalar, istihdam oluşturmaya yönelik olanları da kapsıyor. Büyüme hızını yükseltecek ve büyümenin istihdamı da arttıracak biçimde gerçekleşmesini sağlayacak iktisat politikası tedbirleri, yatırımların düzeyini ve yapısını etkileyerek sonuç verecekleri için, ancak uzun vadede etkili olabilecek önlemlerdir.

Başarıyla gerçekleştirilmeleri mümkün olsa dahi, kısa vadede sonuç verecek sosyal politika önlemlerinin gerekliliğini ortadan kaldırmazlar. İkincisi, devletin, kısa vadede, bir sosyal politika önlemi olarak özellikle yoksullar için oluşturduğu iş imkanlarının da bir takım sorunlara yol açabileceğini göz ardı etmemek gerekir. Belirli bir anda, ekonomideki iş imkanlarının kısıtlı oluşu talebin kısıtlı oluşuyla ilgilidir.

Türkiye’de dilencilik kültürünü ortadan kaldıran ve vatandaşlarımızın onurlu bir şekilde destek almasını sağlayan modern bir sosyal yardım politikası gereklidir. İhtiyaç sahiplerine bir vatandaşlık hakkı olarak, sınırlı, ama düzenli ve nakit olarak sağlanacak bir gelir desteği uygulaması, bu bağlamda, etkin bir yoksullukla mücadele yöntemidir.

Yoksullukla mücadelede nihai amaç, toplumun bütün fertlerini yoksulluk sınırının üstüne taşımak olsa da, bu sınırın altında, ama düzenli bir gelir desteği iki açıdan çok önemlidir. Birincisi, sefaletin açlık tehlikesini içeren en kabul edilmez biçimlerini önlemek tartışılmaz bir önem taşıyor. İkincisi ise, yoksulluk, sadece gelir seviyesinin düşüklüğüyle değil, düzensiz ve belirsiz oluşuyla, bir başka ifadeyle insanın yarın ne olacağını bilememesi olgusuyla da ilgilidir.

Hayatın belirsizliği, her an her türlü riske açık olarak yaşamak zorunda oluş ve bunun oluşturduğu gerilimlerle ilgili olduğu ortaya çıkıyor. Dolayısıyla, ne olursa olsun, her ay eve küçük ama düzenli bir miktar paranın gireceğini bilmek, bu miktar asgari geçimi sağlayacak miktarda olmasa dahi, yoksulluğun yaşanış biçiminde hiç de küçümsenemeyecek bir değişiklik oluşturur. Bu bakımdan Vatandaşlık Geliri hayati değerdedir.

İdeal Vatandaşlık Geliri; aylık olarak, **yoksul ailelere**, bireylerinin vatandaş olmasından dolayı, kendilerine en temel ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bir hak olarak yapılan **nakit** ödemedir. Vatandaşlık Geliri, bir ülkede yaşayan yoksul

vatandaşların aldığı bir **haktır**. Bu gelir **bağış değildir**. Bir **sosyal yardım da değildir**. Ülkede yaşayan yoksul bireylerin karınca kararınca ülkenin iyiliğine bir katkı sağlamasının karşılığı olarak değerlendirilmelidir.

İdeal olarak yoksul bireylere Vatandaşlık Geliri verilmesi; sefaleti ortadan kaldırırken, daha adil ve modern bir toplum oluşturarak bireysel özgürlüğün oluşmasına da katkıda bulunur.

Ayrıca, dar gelirli ailelerin iş bulma ve gelir elde etme imkanlarının artması, toplumsal huzuru artıracak, toplumsal problemler haline gelen; hırsızlık, kapkaç ve çetecilik gibi gayri hukuki ve gayri ahlaki davranış biçimlerinin önüne de geçilerek, güvenlikte iyileşme sağlanmasına yol açacaktır.

Mikro kredi gibi, üretime yönelik yoksullukla mücadele yöntemleri geliştirilirken, çeşitli nedenlerden ötürü çalışamayacak durumda olan insanların durumunu dikkate almak mutlaka gereklidir.

Vatandaşlık Geliri politikasının uygulamaya girmesiyle, Türkiye'de halen yapılmakta olan sosyal yardım harcamalarının bir kısmı gereksiz hale gelir. Dolayısıyla uygulamanın hesaplanan maliyetinin tamamı bütçeye yansımayacaktır.

Vatandaşlık Geliri verilecek vatandaş sayısını çok kısıtlı tutmak, tespit çalışmalarının maliyetini arttıracığı için, çok anlamlı değildir. Destek miktarının ise, ne anlamsız derecede düşük, ne de sosyal güvencesi olan bir işte asgari ücretle çalışmayı caydırabilecek kadar yüksek olmaması gerekir.

Doğal olarak, Vatandaşlık Geliri uygulaması, sağlık ve emeklilik alanındaki sosyal güvenlik tedbirlerine, zorunlu öğretimdeki öğrencilere ücretsiz ders kitabı/egitim malzemesi sağlanması gibi uygulamalara ve okullarda öğrencilere öğle yemeği verilmesi gibi mutlaka yürürlüğe girmesi gerekli desteklere alternatif oluşturmamaktadır.

Türkiye'de uygulanması başlatılan **mikro kredinin** yanında, **kısmi zamanlı herkese iş ile vatandaşlık gelirin**in de yoksulluğun ortadan kaldırılması, gelir dağılımındaki adaletin sağlanması ve vatandaşlarımızın insanlık onuruna yakışır bir gelir elde etmelerine imkan sağlayacak yaklaşımlardır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1.- Madde ile; Kanunun amacı ifade edilmektedir. Kanunun amacı; yoksul ailelere, bireylerinin vatandaş olmasından dolayı kendilerine en temel ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bir hak olarak "Vatandaşlık Geliri" adı altında asgari bir gelir verilmesidir.

MADDE 2.- Madde ile; Vatandaşlık Gelirinden istifade edeceklerin şartları belirlenmiş olup, her türlü yıllık gelirleri toplamının aylık ortalaması (1550) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın bir katından daha az olup, Türkiye İş Kurumuna müracaatta bulundukları halde en az bir yıldan beri herhangi bir işe yerleştirilememiş olanlardan; Türkiye'de ikamet eden ve Türk vatandaşı olanlar ile bunların ailelerine Vatandaşlık Geliri verilmesi öngörülmüştür.

MADDE 3.- Madde ile; hane halkının Vatandaşlık Gelirine esas olabilecek gelirlerinin hesaplama şekli düzenlenmiş, Kanunun uygulanmasında; ikinci maddede öngörülen aylık gelir, aynı gayrimenkulde ikamet eden, eş, ana, baba ve çocuklar ile üçüncü dereceye kadar hısımların tamamının gelirleri toplamı esas alınarak hesaplanacağı belirtilmiştir.

MADDE 4.- Madde ile; Vatandaşlık Gelirinin miktarı ve hesaplanma biçimi ile hane halkının faydalanma biçimi açıklanmış olup, Kanunun 2 nci maddesinde belirtilen gelirden az geliri olan vatandaşlara (1550) gösterge rakamının her yıl bütçe kanunu ile tespit edilecek memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda Vatandaşlık Geliri ödenmesi öngörülmüştür.

MADDE 5.- Madde ile; Vatandaşlık Geliri'nin kaynağı düzenlenmiş olup; Vatandaşlık Geliri'nin, bu maksatla bütçeye konacak ödenek, kanun ve kararnamelerle kurulu bulunan ve kurulacak olan fonlardan Bakanlar Kurulu kararıyla %10'a kadar aktarılacak paydan, trafik para cezası hasılatının %50'sinden, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu reklam gelirlerinden aldığı payın %15'inden, Konsolosluk gelirleri hasılatının %20'sinden, gümrük fazla çalışma gelirleri hasılatının %10'undan, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun ikinci kısmında düzenlenen para cezalarının %50'sinden, kara taşıma aracı sahiplerine verilen ruhsatlar sebebiyle elde edilen hasılatın %20'sinden, düzenleyici ve denetleyici kurumların ceza, harcama katılma payı, ruhsat veya lisans gelirleri hasılatının %20'sinden,

Vakıflar Genel Müdürlüğü gelirlerinin %10'undan, Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerin döner sermaye gelirlerinin %3'ünden, otoyol ve boğaz köprüleri geçiş hasılatı toplamının %5'inden, kamu kurum ve kuruluşları tarafından ödenen ücret ve maaşların yatırılması sebebiyle bankalardan elde edilecek gelirlerden, her nevi bağış ve yardımlar ile diğer gelirler yoluyla elde edilecek gelirlerden oluşacağı hüküm altına alınmıştır.

MADDE 6.- Madde ile; Vatandaşlık Gelirinden yararlanmak isteyen kişilerin taleplerinin ilgisine göre il veya ilçe idare kurulları tarafından değerlendirilerek karar bağlanacağı hüküm altına alınmıştır.

MADDE 7.- Madde ile; Vatandaşlık Gelirinin üç ayda bir peşin olarak T. C. Emekli Sandığı aracılığıyla ödeneceği belirtilmiş ve ödeme şekilleri ile ilgili bilgiler verilmiştir.

MADDE 8.- Madde ile; aylığa hak kazanmak üzere düzenlenen belgelerin gerçeğe uymadığı tespit edildiği takdirde ödenen Vatandaşlık Gelirinin %50 fazlası ile geri alınacağı ve ayrıca belgeleri düzenleyen ve kullananlar hakkında 26/09/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümlerinin uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

MADDE 9.- Madde ile; Vatandaşlık Geliri bağlanmasında ve ödenmesinde kullanılacak belgeler ile Vatandaşlık Gelirinin her türlü vergi, resim ve harçtan muaf tutulacağı, bu Kanun gereğince bağlanacak aylıkların haciz ve temlik edilemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 10.- Madde ile; Vatandaşlık Geliri uygulamasının, öncelikle aşırı yoksul ailelerden başlanarak en geç 2023 yılına kadar kapsama dahil bütün yoksul ailelere verilecek şekilde yaygınlaştırılarak uygulanacağı öngörülmüştür.

Bu Kanunun uygulanmaya başlanması ile birlikte ilk aşamada Vatandaşlık Geliri bağlanacak aile sayısının, genel sağlık sigortası primleri Devlet tarafından karşılanacak aile sayısının %20'sini geçemeyeceği, Vatandaşlık Geliri bağlanacak ailelerin oranı her yıl Bakanlar Kurulu Kararı ile %5 oranında artırılacağı belirtilmiştir. Bakanlar Kurulunun, bu Kanunun öncelikle uygulanacağı illeri tespit etmeye yetkili olduğu belirtilmiştir.

MADDE 11.- Madde ile; Vatandaşlık Geliri ödenmesine ilişkin usûl ve esasların Başbakanlık tarafından iki ay içinde çıkartılacak bir yönetmelikle tespit edileceği öngörülmüştür.

MADDE 12.- Madde ile; yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler düzenlenmiş olup; yürürlükten kaldırılan kanunlar, madde metinlerinden ve cetvellerden çıkartılan ibareler belirtilmiştir.

MADDE 13.- Madde ile; kaldırılan Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğünde görev yapan Daire Başkanı ve daha üst düzeyde görev yapanlar ile Sosyal Yardım Uzmanı kadro unvanında bulunanların atanmış sayıldıkları kadrolar belirtilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1.- Madde ile; Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu'nun mevcut bütün gelirlerinin Vatandaşlık Geliri harcamalarında kullanılmak üzere Maliye Bakanlığı'na devredildiği belirtilmiştir.

MADDE 14.- Yürürlük maddesidir.

MADDE 15.- Yürütme maddesidir.

VATANDAŞLIK GELİRİ VERİLMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

Amaç

MADDE 1.- Bu Kanunun amacı; yoksul ailelere, bireylerinin vatandaş olmasından dolayı, kendilerine en temel ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bir hak olarak "**Vatandaşlık Geliri**" adı altında asgari bir gelir verilmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2.- Bu Kanun; her türlü yıllık gelirleri toplamının aylık ortalaması, (1550) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın bir katından daha az olup, Türkiye İş Kurumuna müracaatta bulundukları halde, en az bir yıldan beri herhangi bir işe yerleştirelememiş olanlardan; Türkiye'de ikamet eden ve Türk vatandaşı olanlar ile bunların ailelerini kapsar.

Aylık gelir veya gelir payının hesaplanması

MADDE 3.- 2 nci maddede öngörülen aylık gelir, aynı gayrimenkulde ikamet eden, eş, ana, baba ve çocuklar ile üçüncü dereceye kadar hısımların tamamının gelirlerinin toplamı esas alınarak hesaplanır.

Bu gelirin hesaplanmasında;

- a) Tarımsal ve tarımsal destek gelirleri,
- b) Ticari gelirler,
- c) Taşınır veya taşınmaz mallardan elde edilen gelirler,
- d) Çalışmakta olanların ücretleri,
- e) Nafaka gelirleri,
- f) Bir süre ile sınırlı da olsa belirli aralıklarla kendilerine kamu kurumları ile gerçek veya tüzel kişiler tarafından yapılan yardımlar,
- g) Diğer her türlü gelirler,

dikkate alınır.

2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci veya ek 1 inci maddesine göre aile fertlerinden birine aylık bağlanmış olması halinde ödenen bu aylık, üçten fazla kişiden oluşan ailelerin gelirin hesabında dikkate alınmaz. 2022 sayılı Kanun gereğince birden fazla kişiye aylık bağlanmış ailelere bu Kanuna göre ayrıca aylık ödenmez.

Hak sahiplerinin tespitinde, 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 364 üncü maddesine göre araştırma yapılması ve bu araştırma sonuçlarının dikkate alınması zorunludur.

Vatandaşlık gelirinin miktarı

MADDE 4.– 2 nci maddede belirtilen gelirden az geliri olan ailelere, (1550) gösterge rakamının her yıl bütçe kanunu ile tespit edilecek memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda Vatandaşlık Geliri ödenir.

Aileye ödenecek Vatandaşlık Gelirinin miktarı aşağıdaki şekilde hesaplanır:

- a) Yalnız yaşayan ve 18 yaşından büyük olanlara bağlanacak vatandaşlık gelirin aylık tutarı, birinci fıkrada belirtilen tutardır.
- b) İki kişiden oluşan ailelere bağlanacak gelirin tutarı, birinci fıkrada belirtilen gelirin % 20 fazlasıdır.
- c) Üç kişiden oluşan ailelere bağlanacak gelirin tutarı, birinci fıkrada belirtilen gelirin % 30 fazlasıdır.
- d) Dört kişiden oluşan ailelere bağlanacak gelirin tutarı, birinci fıkrada belirtilen gelirin % 40 fazlasıdır.
- e) Beş ve daha fazla kişiden oluşan ailelere bağlanacak gelirin tutarı, birinci fıkrada belirtilen gelirin % 50 fazlasıdır.

Aylık bağlamaya esas kişi sayısında değişiklik olması halinde, bu durumun değişikliği izleyen otuz gün içinde T.C. Emekli Sandığına bildirilmesi zorunludur.

Vatandaşlık Gelirinin Kaynağı

MADDE 5.– Vatandaşlık Gelirinin kaynağı, bütçeye bu amaçla konulacak ödenek ile;

- a) Kanun ve karamamelerle kurulu bulunan ve kurulacak olan fonlardan Bakanlar Kurulu kararlarıyla %10'a kadar aktarılacak paydan,
- b) Trafik para cezası hasılatının % 50'sinden,

- c) Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun reklam gelirlerinden aldığı payın %15'inden,
 - d) Konsolosluk gelirleri hasılatının % 20'sinden,
 - e) Gümrük fazla çalışma gelirleri hasılatının % 10'undan,
 - f) 5326 sayılı Kabahatler Kanununun İkinci Kısımında düzenlenen para cezalarının % 50'sinden,
 - g) Kara taşıma aracı sahiplerine verilen ruhsatlar sebebiyle elde edilen hasılatın % 20'sinden,
 - h) Düzenleyici ve denetleyici kurumların ceza, harcama katılma payı, ruhsat veya lisans gelirleri hasılatının % 20'sinden,
 - i) Vakıflar Genel Müdürlüğü gelirlerinin %10'undan,
 - j) Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerin döner sermaye gelirlerinin % 3'ünden,
 - k) Otoyol ve boğaz köprüleri geçiş hasılatı toplamının % 5'inden,
 - l) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ödenen ücret ve maaşların yatırılması sebebiyle bankalardan elde edilecek gelirlerden,
 - m) Her nevi bağış ve yardımlardan,
 - n) Diğer gelirlerden,
- oluşur.

Müracaat

MADDE 6.- Vatandaşlık Gelirinden yararlanmak isteyen kişilerin talepleri; ilgisine göre il veya ilçe idare kurulları tarafından değerlendirilerek karara bağlanır.

Ödeme

MADDE 7.- Vatandaşlık Geliri, üç ayda bir peşin olarak T. C. Emekli Sandığı aracılığıyla ödenir. Aylıkların başlangıç tarihi, il veya ilçe idare kurullarının kararından sonra T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne yapılacak müracaat tarihini izleyen aybaşıdır. Peşin olarak ödenen aylıklar durum değişikliği veya ölüm halinde geri alınmaz. Ancak gelir durumunda ikinci maddede belirlenen miktarın üzerine çıkılması halinde, söz konusu gelir takip eden dönem başında kesilir.

Aylık bağlanan aile kapsamına giren kişiler; T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından ilgili nüfus idaresine bildirilir ve bu durum, ilgililerin dosya numarası ile birlikte nüfus kayıtlarına işlenir. Nüfus idareleri, bu şekilde kayıt altına alınanlardan; ölüm, boşanma, evlenme ve vatandaşlık hakkının kaybedilmesi gibi hak sahipliği veya aylık miktarını etkileyecek değişiklikleri, T.C. Emekli Sandığına bildirmek zorundadır.

Tahakkuk ettirildiği tarihten itibaren, altı ay boyunca aylıklarını almayanların aylıkları durdurulur. Aylıklarını bir yıl boyunca almayanların aylıkları kesilir. Aylıkları kesildikten sonra, aylık talebinde bulunanların talepleri, yeni başvuru olarak değerlendirilir ve bunlara geçmiş süreler için herhangi bir ödeme yapılmaz.

Ceza

MADDE 8.- Bu Kanuna göre aylığa hak kazanmak üzere düzenlenen belgelerin gerçeğe uymadığı tespit edildiği takdirde, ödenen Vatandaşlık Geliri, %50 fazlası ile geri alınır. Ayrıca, belgeleri düzenleyen ve kullananlar hakkında 26/09/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri uygulanır.

Muafiyet

MADDE 9.- Vatandaşlık Geliri bağlanmasında ve ödenmesinde kullanılacak belgeler ile Vatandaşlık Geliri her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

Bu Kanun gereğince bağlanacak aylıklar, haciz ve temlik edilemez.

Uygulama

MADDE 10.- Vatandaşlık Geliri uygulaması, öncelikle aşırı yoksul ailelerden başlanarak en geç 2023 yılına kadar kapsama dahil bütün yoksul ailelere verilecek şekilde yaygınlaştırılarak uygulanır. Bu Kanunun uygulanmaya başlanması ile birlikte ilk aşamada Vatandaşlık Geliri bağlanacak aile sayısı, genel sağlık sigortası primleri Devlet tarafından karşılanacak aile sayısının %20'sini geçemez. Vatandaşlık Geliri bağlanacak ailelerin oranı her yıl Bakanlar Kurulu Kararı ile %5 oranında artırılır. Bakanlar Kurulu, bu Kanunun öncelikle uygulanacağı illeri tespit etmeye yetkilidir.

Yönetmelik

MADDE 11.- Bu Kanuna göre Vatandaşlık Geliri ödenmesine ilişkin usûl ve esaslar, Başbakanlık tarafından iki ay içinde çıkarılacak bir yönetmelikle tespit edilir.

Yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler

MADDE 12.- a) 29.05.1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu ile 01.12.2004 tarihli ve 5263 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

b) 14.07.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

1) 36 ncı maddesinin "Ortak Hükümler" bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde yer alan "Sosyal Yardım Uzmanlığına" ibaresi,

2) "Zam ve Tazminatlar" başlıklı 152 nci maddesinin "II-Tazminatlar" kısmının "(A) Özel Hizmet Tazminatı" bölümünün (h) bendinde yer alan "Sosyal Yardım Uzmanları" ibaresi,

madde metinlerinden çıkartılmıştır.

c) 657 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin "I-Genel İdare Hizmetleri Sınıfı" bölümünün (h) bendinde yer alan "Sosyal Yardım Uzmanları" ibaresi, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelden Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü ibaresi ve 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanununun eki (I) sayılı cetvelde yer alan "Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü" ibaresi,

ilgili cetvellerden çıkartılmıştır.

Mevcut teşkilat ve personelin durumu

MADDE 13- Bu Kanunun 12 nci maddesi ile yürürlükten kaldırılan 01/12/2004 tarihli ve 5263 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun çerçevesinde Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğünde görev yapanlardan;

a) Daire Başkanı ve daha üst görevlerde bulunanların kadroları, Başbakanlık Müşaviri olarak değiştirilmiş ve bu şekilde kadro unvanları değiştirilenler başka bir işleme gerek kalmaksızın değiştirilen bu kadrolara atanmış sayılır.

b) Sosyal Yardım Uzmanı kadro unvanında bulunanların kadroları, Bakanlar Kurulu tarafından Aile ve Sosyal Araştırma Uzmanı veya Kadının Statüsü Uzmanı olarak değiştirilir ve Sosyal Yardım Uzmanı kadro unvanında görev yapanlar değiştirilen bu kadrolara atanır. Bu şekilde kadroları değiştirilenler ile diğer personelin yukarıda belirtilen kurumlardan hangisine atanacağı, kurumların ihtiyaçları dikkate alınmak suretiyle Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan tarafından belirlenir.

Devir

GEÇİCİ MADDE 1.- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu'nun mevcut bütün gelirleri Vatandaşlık Geliri harcamalarında kullanılmak üzere Maliye Bakanlığı'na devredilir.

Yürürlük

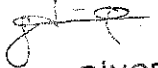
MADDE 14.- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15.- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GIBİDİR

Gündüz DİNÇER
Kanunlar ve Kararlar Müdürü